

somt, om Kontroløren varig vil behøves som et Led i Funktionsvirksomheden der ude, og naar det for mig er tvivlsomt, om der i Fremtiden er Brug for denne Embedsmand, ligger det heller ikke til mig at foreslaa hans Løn forhøjet. Jeg vil langt snarere, naar Kontroløren en Gang faar et andet Embede eller trækker sig tilbage, stille Forslag om at inddrage Posten, hvis jeg til den Tid har samme Syn paa det som nu. Hvad de øvrige Funktionsærer angaa, har man jo et vist Raaderum til at salarere dem gennem Administrationsfonden. Man kan yderligere lade dem avancere til Kollektører og paa den Maade drage Omfjerg for deres Avancement. Jeg skal derfor meget anbefale, at det ærede Udvalg, hvis Sagen bliver henvist til et Udvalg, vil gaa med til at forøge Inspektørens Løn, idet Hovedansvaret selvfølgelig hviler paa ham. Han vil jo faa, hvad der ogsaa til Dels er blevet indrømmet, et forøget Arbejde, og han er overhovedet saaledes stillet — jeg kan oplhse det her — at han kun meget vanskelig kommer ud af det og maa optage af sine egne Midler for at kunne subsistere. Yderligere skal jeg i saa Henseende gøre opmærksom paa, at Administrationsfonden jo er saa rigelig, at Udgiften vil kunne afholdes deraf.

Jeg skal, hvad Sagen i sin Almindelighed angaar, blot udtale, at det er min Overbevisning, at man ikke, som Forholdene ere her og i andre Lande, kan sætte sig paa et saa højt moralsk Staudpunkt, at man søger at affstatte Lotteriet. For mig er det et afgørende og flaaende Eksempel, hvad der foregaar i vort Naboland, hvor man faktisk ikke tillader Lotteri, men hvor man spiller med danske Sedler. Og det samme er jo, som flere Gange rigtig fremhævet her under Debatten, Tilfældet her. Naar vi ikke ville udvide Lotteriet hos os, spiller en stor Del danske Statsborgere med tyske Sedler. Jeg tror ikke, jeg behøver — jeg føler mig i alt Fald ikke opfordret dertil — at gaa nærmere ind paa yderligere Betragtninger i saa Henseende. Jeg skal derfor blot tillade mig at anbefale Lovforslagets Fremme, idet jeg, som sagt, tror, at naar man viser Maadehold i den Afgang, man giver til overholdet at benytte Klasselotteriet ved ikke at udvide det unaturlig hurtigt eller unaturlig stærkt, og naar man, som det finder Sted her i Landet, afholder sig fra og søger at afholde Agenter fra at propagere for en unaturlig Efterkommelse af Spillelysten, kan man dermed berolige sig og i det hele taget stille sig saaledes, at man ikke diskrediterer Anvendelsen af Folks Lyst til dog at forsøge Hærskabet i en enkelt Retning. Naar

det af den ærede næstsidste Taler er blevet fremhævet, at der var andre Spilleobjetter, man kunde tage under fornødent Ophsyn og mulig ogsaa gøre til Genstand for Bestatning, skal jeg villig indrømme, at der dertil foreligger ikke saa lidt Anledning. Sagen er imidlertid ikke undersøgt. Jeg har ikke erindret, at min Formand har været opfordret i denne Henseende. Jeg forbeholder mig paa dette Punkt at lade anstille Undersøgelser, og hvis Overvejelserne da gaa i Retning af, at man her kan anlægge en Bestatning, der da ogsaa og væsentlig skal gaa ud paa at hemme de mulige Misbrug, der her fiude Sted, saaledes som paapeget blev, skal jeg ogsaa fremkomme med Forslag i saa Henseende.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

M. J. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til Finansudvalget.

Korsgaard: Jeg vil ikke betvivle Finansudvalgets Kompetence til at drøfte denne Sag, men jeg har af Forhandlingerne i Dag modtaget det Indtryk, at mange andre Hensyn end særlig finansielle burde være veiledende ved denne Sags Behandling. Naar efter at jeg har hørt det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) udtale, paa hvilke mange forskellige Maader man kan tjene Penge paa Spil og anden Daarlighed, kunde jeg ønske, at denne Sag kom til et Udvalg, der maatte ikke saa ensidig finansielt paa den, som Finansudvalget vilde gøre. Jeg tør imidlertid ikke stille Forslag om et andet Udvalg. Jeg vover det ikke lige over for en Potentat som Formanden i Finansudvalget, men jeg henstiller til den ærede Formand, om han ikke vil stille et andet Forslag.

Første Viceformand (Charling): Jeg for mit Vedkommende finder ikke Anledning til at stille noget andet Forslag, men overlader til ærede Medlemmer selv, om de maatte finde Anledning dertil.

Korsgaard: Jeg beder om Undskyldning, det var ikke Formanden for Tinget, men Formanden for Finansudvalget, jeg sigtede til.